

**DIRECTIVA CONSILIULUI 68/360/CEE
din 15 octombrie 1968**

privind eliminarea restricțiilor de circulație și ședere în cadrul Comunității pentru lucrătorii din statele membre și familiile acestora

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 49;

având în vedere propunerea Comisiei;

având în vedere avizul Parlamentului European¹;

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²;

întrucât Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1612/68³ a stabilit dispozițiile ce reglementează libertatea de circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității; întrucât, în consecință, este necesară adoptarea de măsuri în vederea desființării restricțiilor existente încă în ce privește circulația și șederea în cadrul Comunității, în conformitate cu drepturile și privilegiile pe care regulamentul menționat îl acordă resortisanților oricărui stat membru care se deplasează în scopul desfășurării unor activități, ca persoane angajate în muncă, precum și membrilor familiilor acestora;

întrucât reglementările în materie de ședere trebuie, în măsura în care este posibil, să alinieze situația lucrătorilor din alte state membre și a membrilor familiilor lor cu situația propriilor cetățeni;

întrucât coordonarea măsurilor speciale privind circulația și șederea cetățenilor străini, justificate pe temeuri de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, face obiectul Directivei Consiliului din 25 februarie 1964⁴, adoptată în conformitate cu art. 56 alin. (2) din Tratat;

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Statele membre, acționând conform dispozițiilor prezentei directive, desființează restricțiile de circulație și ședere pentru resortisanții acestor state și pentru membrii de familie ai acestora cărora li se aplică Regulamentul (CEE) nr. 1612/68.

Articolul 2

1. Statele membre acordă resortisanților menționați în art. 1 dreptul de a-și părăsi teritoriul în vederea desfășurării de activități ca persoane angajate în muncă și a exercitării acestor activități pe teritoriul altui stat membru. Acest drept se va exercita în baza simplei prezentări a unei cărți de identitate valabile sau a unui pașaport. Membrii de familie beneficiază de același drept ca și persoana în întreținerea căreia se află.

2. Statele membre, acționând în conformitate cu legislația internă, eliberează sau reînnoiesc cartea de identitate ori pașaportul acestor resortisanți, în care se precizează în special cetățenia titularului.

3. Pașaportul trebuie să fie valabil cel puțin pentru toate statele membre și pentru țările pe care titularul trebuie să le tranziteze în cursul deplasării între statele membre. Dacă pașaportul este singurul document pe baza căruia posesorul poate părăsi țara în mod legal, perioada de valabilitate a acestuia nu va fi mai mică de cinci ani.

¹ JO 268, 06.11.1967, p. 10.

² JO 298, 07.12.1967, p. 10.

³ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

⁴ JO 56, 04.04.1964, pp. 850/64.

4. Statele membre nu impun resortisanților menționați la art. 1 vize de ieșire sau alte documente echivalente.

Articolul 3

1. Statele membre permit intrarea pe teritoriul lor a persoanelor menționate la art. 1 în baza simplei prezentări a unei cărți de identitate sau a unui pașaport valabil.

2. Viza de intrare sau alte documente echivalente pot fi solicitate numai acelor membri de familie care nu sunt cetățenii nici unui stat membru. Statele membre acordă acestor persoane toate facilitățile în vederea obținerii vizelor necesare.

Articolul 4

1. Statele membre acordă drept de ședere pe teritoriul lor cetățenilor menționați la art. 1 care pot prezenta documentele enumerate la alin. 3.

2. Pentru a face dovada dreptului de ședere se va elibera un document intitulat „Permis de ședere pentru cetățeanul unui stat membru al CEE”. Documentul în cauză trebuie să conțină o declarație că eliberarea s-a făcut în baza Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și a măsurilor luate de către statele membre pentru aplicarea prezentei directive. Textul acestei declarații se regăsește în anexa la prezenta directivă.

3. În vederea eliberării permisului de ședere pentru un resortisant al unui stat membru al CEE, statele membre nu pot solicita decât prezentarea următoarelor documente

- de către lucrător:

a) documentul pe baza căruia a intrat pe teritoriu;

b) o confirmare de încadrare în muncă din partea angajatorului sau o adeverință de angajare;

- de către membrii de familie ai lucrătorului:

(c) documentul pe baza căruia au intrat pe teritoriu;

(d) un document eliberat de către autoritatea competentă din statul de origine sau de proveniență, care să ateste gradul de rudenie;

e) în cazurile menționate la art. 10 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, un document eliberat de autoritatea competentă a statului de origine sau de proveniență, care să ateste că sunt în întreținerea lucrătorului sau că locuiesc sub acoperișul acestuia în țara respectivă.

4. Pentru membrii de familie care nu au cetățenia unui stat membru se eliberează un document de ședere care trebuie să aibă aceeași valabilitate ca și documentul care i-a fost eliberat lucrătorului în întreținerea căruia se află.

Articolul 5

Îndeplinirea formalităților necesare pentru obținerea permisului de ședere nu împiedică începerea imediată a activității în baza contractului de muncă încheiat de către solicitanți.

Articolul 6

1. Permisul de ședere:

(a) trebuie să fie valabil pe întreg teritoriul statului membru care l-a eliberat;

(b) trebuie să aibă o valabilitate de cel puțin cinci ani de la data eliberării și să poată fi prelungit în mod automat.

2. Întreruperile de ședere care nu depășesc șase luni consecutive, precum și absența pentru satisfacerea stagiului militar, nu afectează valabilitatea permisului de ședere.

3. Dacă lucrătorul este angajat pe o perioadă de peste trei luni, dar mai mică de un an, în serviciul unui angajator din statul gazdă sau în serviciul unei persoane prestatoare de servicii, statul membru gazdă îi eliberează acestuia un permis de ședere temporară a cărui valabilitate poate fi limitată la durata prevăzută a angajării respective.

Conform dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. (c), permisul de ședere temporară poate fi eliberat și lucrătorului sezonier angajat pe o perioadă mai mare de trei luni. Durata perioadei de angajare trebuie să fie menționată în documentele la care se face referire la art. 4 alin. (3) lit. (b).

Articolul 7

1. Permisul de ședere valabil nu poate fi retras lucrătorului doar pe motiv că acesta nu mai este încadrat în muncă, fie pentru că este în incapacitate temporară de muncă ca rezultat al unei boli sau al unui accident, fie pentru că se află în situație de șomaj involuntar, confirmată, în mod corespunzător, de biroul competent al forțelor de muncă.

2. Cu ocazia primei reînnoiri, perioada de valabilitate a permisului de ședere poate fi limitată, fără a fi însă mai mică de douăsprezece luni, în cazul în care lucrătorul s-a aflat în situația de șomaj involuntar într-un stat membru, mai mult de douăsprezece luni consecutive.

Articolul 8

1. Statele membre recunosc dreptul de ședere pe teritoriul lor, fără eliberarea permisului de ședere, pentru:

a) lucrătorul care prestează o activitate în calitate de angajat, dacă durata prevăzută pentru desfășurarea acestei activități nu depășește trei luni. Documentul pe baza căruia persoana în cauză a intrat pe teritoriu și declarația angajatorului cu privire la durata de angajare prevăzută sunt suficiente pentru justificarea șederii; declarația angajatorului nu este însă solicitată în cazul lucrătorilor care intră sub incidența dispozițiilor Directivei Consiliului din 25 februarie 1964¹ privind realizarea libertății de stabilire și a liberei prestări a serviciilor în cazul activităților de intermediere în comerț, industrie și mica industrie meșteșugărească;

b) lucrătorul care, deși își are reședința pe teritoriul statului membru unde, de regulă, se întoarce în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână, este angajat pe teritoriul unui alt stat membru. Autoritatea competentă din statul unde este angajat îi poate elibera respectivului lucrător un permis special, cu valabilitate de cinci ani, care poate fi prelungit în mod automat;

c) lucrătorul sezonier titular al unui contract de muncă care poartă ștampila autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia a venit să își desfășoare activitatea.

2. În toate cazurile menționate la alin. 1, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita lucrătorului să-și anunțe prezența pe teritoriu.

Articolul 9

1. Documentele de ședere acordate resortisanților unui stat membru al CEE la care se face referire în prezenta directivă sunt eliberate și reînnoite gratuit sau în baza unei sume care nu depășește taxele percepute pentru eliberarea cărților de identitate ale propriilor cetățeni.

2. Viza menționată în art. 3 alin. (2) și ștampila menționată în art. 8 alin. (1) lit. (c) sunt gratuite.

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru simplificarea la maximum a formalităților și procedurilor de obținere a documentelor enumerate în alin. (1).

¹ JO 56, 04.04.1964, p. 869/64.

Articolul 10

Statele membre nu pot deroga de la dispozițiile prezentei directive decât din motive de ordine publică, siguranță publică ori sănătate publică.

Articolul 11

1. Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului referitoare la lucrătorii cu calificare recunoscută în domeniul industriei mineritului și oțelului, nici dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice referitoare la dreptul de a desfășura activități calificate în domeniul energiei nucleare și nici măsurilor luate pentru aplicarea acestor Tratamente.

2. Prezenta directivă se aplică totuși categoriilor de lucrători menționați în alin. (1), precum și membrilor familiilor acestora, în măsura în care situația lor juridică nu este reglementată de Tratamentele sau măsurile citate anterior.

Articolul 12

1. Statele membre trebuie să pună în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor directivei în termen de nouă luni de la primirea notificării cu privire la aceasta, informând de îndată Comisia cu privire la aceasta.

2. Acestea informează Comisia cu privire la modificările aduse dispozițiilor legale, de reglementare și administrative pentru simplificarea formalităților și procedurilor de eliberare a documentelor care sunt încă necesare pentru intrarea, ieșirea și șederea lucrătorilor și a membrilor familiilor acestora.

Articolul 13

1. Directiva Consiliului din 25 martie 1964¹ privind desființarea restricțiilor de circulație și ședere în cadrul Comunității pentru lucrători și familiile acestora rămâne în vigoare până la aplicarea prezentei directive de către statele membre.

2. Permisele de ședere, eliberate în baza directivei menționate în alin. (1), își păstrează valabilitatea până la data expirării acestora.

Articolul 14

Prezenta Directiva se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 15 octombrie 1968.

*Pentru Consiliu,
Președintele
G. SEDATI*

ANEXĂ

Textul declarației la care se face referire în art. 4 alin. (2):

„Prezentul permis se eliberează în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului Comunităților Europene din 15 octombrie 1968 și a măsurilor luate în vederea aplicării Directivei Consiliului din 15 octombrie 1968.

În conformitate cu dispozițiile Regulamentului menționat anterior, titularul prezentului permis are dreptul să inițieze și să desfășoare activități în calitate de angajat pe teritoriul², în aceleași condiții ca și lucrătorii din¹

¹ JO 62, 17.04.1964, pp. 981/64.

² Belgian, german, francez, italian, luxemburghez, olandez, în funcție de țara care eliberează permisul.

¹ Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, în funcție de statul care eliberează permisul.